

کالوس‌زائی و اندام‌زائی گیاه داوودی *Chrysanthemum morifolium* Ramat L.

مریم پیوندی^۱، میترا مرادتهرانی^۱، احمد مجد^۲

۱- استادیار گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران-شمال، m_peyvandi@iau-tnb.ac.ir
۲- استاد گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه تربیت معلم تهران.

تاریخ دریافت: ۸۸/۱۱/۳۰ تاریخ پذیرش: ۸۹/۲/۲

چکیده

داوودی گیاه زینتی با ارزشی است که در روش‌های سنتی با کشت قلمه و یا بذر تکثیر و ریز ازدیادی آن با روش‌های مختلف از جمله باز زایی گیاه از کالوس انجام می‌گیرد. هدف از این پژوهش بررسی تأثیر سیتوکینین‌های مختلف (بنزیل آمینو پورین (BAP) و کینتین (Kin)) همراه با اکسین‌های مختلف (۲-۴-دی‌کلرو فنوکسی استیک اسید (۲-۴-D) و اندول بوتیریک اسید (IBA)) بر کالوس‌زائی و اندام‌زائی داوودی زینتی می‌باشد. قطعاتی از برگ‌های سترون شده در محیط کشت پایه MS دارای هورمون‌های مختلف سیتوکینین و اکسین کشت شد. نتایج کشت جدا کشت‌ها در محیط دارای هورمون‌های IBA و BAP نشان داد که در کالوس‌های حاصل از محیط کشت دارای ۲ میلی‌گرم بر لیتر IBA و ۰/۵ میلی‌گرم بر لیتر BAP ریشه و در محیط کشت دارای ۱ میلی‌گرم بر لیتر IBA و ۱ میلی‌گرم بر لیتر BAP اندام‌هوائی تولید می‌شوند. نتایج حاصل از کشت جدا کشت‌ها در محیط کشت دارای ۲-۴، ۴-D و Kin نشان داد که در مرحله کشت فقط ریشه زائی در محیط‌های دارای ۰/۵ یا ۱ میلی‌گرم بر لیتر ۲-۴ دی‌نیترو فنل و ۲ میلی‌گرم بر لیتر Kin صورت می‌گیرد. ریشه زائی در واکشت‌های بعدی در محیط اولیه یا محیط فاقد هورمون افزایش می‌یابد. در مرحله کشت تولید ساقه مشاهده نشد، اما در کالوس‌های حاصل از تیمارهای هورمونی ۰/۵ میلی‌گرم بر لیتر ۲-۴ دی‌نیترو فنل و ۲ میلی‌گرم بر لیتر Kin یک ماه پس از واکشت نمونه‌ها در محیط کشت MS فاقد هورمون ساقه و برگ تولید شد. هم‌چنین در حضور ترکیب هورمونی ۲-۴-D و BAP، بیشترین رشد کالوس و ریشه زائی در تیمار ۱ میلی‌گرم بر لیتر ۲-۴ دی‌نیترو فنل و ۲ میلی‌گرم بر لیتر BAP به دست آمد. روی کالوس‌های حاصل از محیط کشت دارای ۱ میلی‌گرم بر لیتر ۲-۴ دی‌نیترو فنل و ۱ میلی‌گرم بر لیتر BAP به ریشه و برگ به طور هم‌زمان تولید شد.

کلید واژه: گل داوودی، اکسین، سیتوکینین، کالوس‌زائی، اندام‌زائی.

مقدمه

در ازدیاد گل داوودی به عنوان گیاهی تزئینی، توجه بسیاری به رنگ گل، اندازه و شکل آن شده است. محدود بودن خزانه ژنی آن، محدودیت در آمیزش این گیاهان به واسطه ناسازگاری یا اختلاف در سطوح پلوئیدی بین والدین، رشد یکنواخت و گلدهی متقارن آن استفاده از روش‌های نوین مهندسی ژنتیک برای اصلاح ارقام را

گل داوودی *Chrysanthemum morifolium* Ramat در ردیف دومین گل شاخه بریده پس از رز می‌باشد (۱). داوودی از لحاظ گیاه‌شناسی به تیره *Asteraceae* تعلق دارد که در حدود ۳۰ گونه یک‌ساله و چند ساله علفی، چوبی و نیمه چوبی معطر از آن در عالم وجود دارد.

و اندول بوتیریک اسید (IBA) بررسی می‌شود.

مواد و روش‌ها

این پروژه در مجتمع آزمایشگاهی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال انجام گرفت.

نمونه گیاهی: نمونه‌های گیاهان گلدانی داوودی از باغچه پرورش گیاهان زینتی در تهران تهیه و پس از جدا کردن گل‌های خشک شده، بذرها را برای انجام پژوهش استفاده شد.

بذرها با اتانول ۷۰ درجه (۱ دقیقه)، وایتکس ۳۰٪ (۱۵ دقیقه)، شستشو با آب مقطر (سه بار) سترون گردیدند. برای تهیه محیط کشت، پس از افزودن ترکیبات محیط کشت MS (۱۱)، pH (۵/۸) قبل از اضافه کردن آگار (۷ گرم بر لیتر) به محیط کشت، تنظیم و با اتوکلاو در دمای ۱۲۰ درجه سانتی‌گراد سترون گردید.

سپس بذرها در محیط کشت MS حاوی BAP (۲/۰ میلی‌گرم بر لیتر) کشت شدند. ۶ هفته بعد واکشت نمونه‌ها در محیط کشت MS (۱۳) دارای ۲ ایزوپنتیل پیروفسفات (۵/۰ میلی‌گرم بر لیتر) انجام شد. از گیاهچه‌های سه ماهه سترون در مراحل بعدی استفاده شد.

کشت جدا کشت‌های برگ: قطعات برگ گیاه سترون در ابعاد ۰/۵ سانتی‌متر در محیط کشت MS با ترکیب هورمونی مختلف کشت و در اتاق رشد در دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی تحت نور فلورسنت در دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. روند کالوس زائی و اندام زائی ۴۵ روز پس از هر تیمار بررسی شد.

تحلیل آماری: هر تیمار حداقل با ۲۰ تکرار انجام شد. داده‌ها توسط نرم افزار SPSS (ver. ۱۴) آنالیز و آنالیز واریانس میانگین‌ها با برنامه ANOVA و گروه بندی میانگین‌ها با آزمون دانکن ($P \leq 0/05$) بررسی شد.

مشکل کرده است (۲). با توجه به اهمیت این گیاه در دنیا، استفاده از روش‌های کشت آزمایشگاهی جهت باززایی گیاهچه‌های آن از ریزنمونه‌ها، تکثیر، تولید گیاهان عاری از ویروس، اصلاح و معرفی ارقام جدید گسترده‌گی روز افزونی یافته است. ریز ازدیادی داوودی با روش‌های مختلف از جمله باززایی گیاه از بخش‌های مرستمی (۳ و ۴) باز زایی گیاه از کالوس (۷، ۵ و ۶) و رویان‌زائی بدنی (۸) انجام می‌گیرد.

در روش باززائی گیاه از کالوس، تمایز دائی از جداکشت در محیط دارای هورمون صورت و کالوس تولید می‌شود. کالوس در اصل بافت غده‌ای کم و بیش تمایز نیافته است که معمولاً در محل زخم‌های بافت‌ها و اندام‌های تمایز یافته، ایجاد می‌شود که گاهی به طور خود به خودی اندام‌های نابجا و یا رویان از یک کالوس ایجاد می‌شوند. اگر در یک جداکشت فقط سلول‌های تمایز یافته وجود داشته باشد، قبل از تقسیم سلولی، باید تمایز زدایی صورت بگیرد که معمولاً در سلول‌های پارانشیمی انجام می‌شود. کنترل فرایندهای تمایزیابی بستگی به حضور اکسین‌ها و سیتوکینین‌ها داشته و توازن بین آن‌ها تولید اندام هوایی و ریشه‌ها را از کالوس سبب می‌شود. گرچه میزان تنظیم کننده‌های خارجی به شدت به ژنوتیپ و مقدار هورمون داخلی گیاه (۹ و ۱۰) حتی پتانسیل ریخت زایی به غلظت اجزایی چون نمک‌های ماکرو، نمک‌های میکرو و ویتامین‌ها ارتباط دارد (۱). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که کالوس‌های برگ و ساقه داوودی نقشی همانند گره و شاخه‌های رأسی را در تکثیر سریع این گیاه دارا می‌باشند. تاثیر سیتوکینین‌ها و اکسین‌های مختلف بر اندام‌زائی جداکشت‌های مختلف توسط محققان مختلف مطالعه شده است (۱، ۱۱ و ۱۲).

در پژوهش حاضر برای بهینه نمودن شرایط کالوس‌زائی و اندام‌زائی، تاثیر سیتوکینین‌های مختلف بنزیل آمینو پورین (BAP) و کینتین (Kin) همراه با اکسین‌های مختلف ۲ و ۴-دی کلرو فنوکسی استیک اسید (D-۲,۴)

نتایج

تأثیر هورمون‌های IBA و BAP

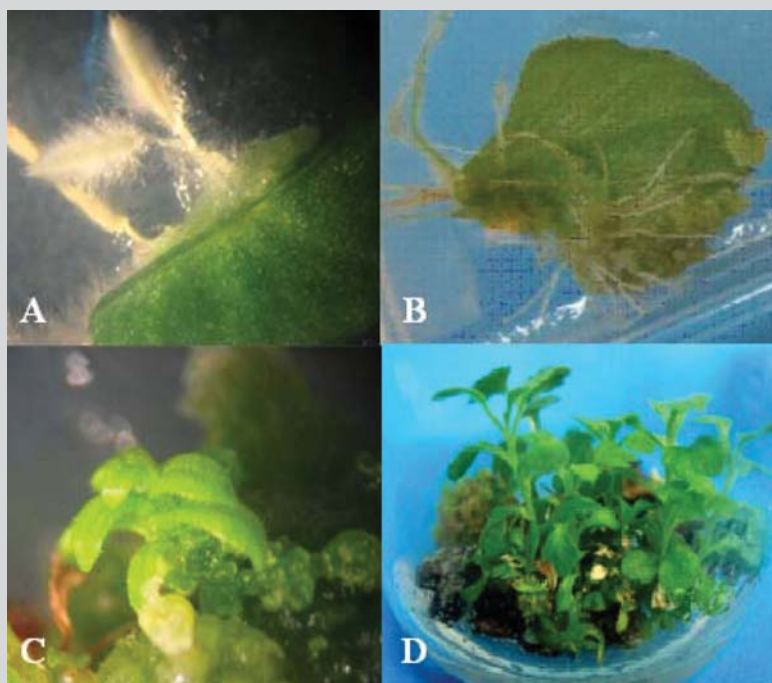
در غلظت‌های مختلف IBA و BAP تورم و تولید کالوس روی قطعات برگ‌گی سه هفته پس از کشت، به وقوع پیوست. پیشرفت در وضعیت کال‌زایی و رشد کالوس در ناحیه دم‌برگ چشم‌گیر بود و کالوس‌ها در حاشیه لبه برگ به وجود می‌آیند. کمترین اندازه کالوس در تیمار BAP (۱ میلی‌گرم بر لیتر) و IBA (۱ میلی‌گرم بر لیتر) و بیشترین اندازه کالوس در تیمار BAP (۰/۵ میلی‌گرم بر لیتر) و IBA (۱ میلی‌گرم بر لیتر) مشاهده شد (جدول ۱). ریشه‌زایی (۵۰٪) در محیط دارای BAP (۰/۵ میلی‌گرم

بر لیتر) و IBA (۲ میلی‌گرم بر لیتر) مشاهده و غالباً تولید ریشه از ناحیه رگ‌برگ میانی برگ و در نمونه‌های دارای کال‌زایی با رشد متوسط قابل رویت بود (شکل ۱). ایجاد اندام هوایی (به صورت جوانه) (۵/۵۵٪) در محیط دارای BAP (۱ میلی‌گرم بر لیتر) و IBA (۱ میلی‌گرم بر لیتر) بر سطح کال از ناحیه دم‌برگ قابل رویت بود که در زمانی دیرتر از ریشه‌ها در هفته پنجم پس از کشت به وجود آمد. کالوس‌های دارای جوانه، پس از انتقال به محیط کشت دارای BAP (۲/۵ میلی‌گرم بر لیتر) رشد یافتند (شکل ۱).

جدول ۱- میانگین اندیس کالوس، ریشه‌زایی و جوانه‌زنی از کالوس‌های قطعات برگ در تیمارهای هورمونی IBA و BAP (گروه‌بندی بر اساس آزمون دانکن $p \leq 0.05$)

جوانه‌زنی (%)	ریشه‌زایی (%)	میانگین اندیس کالوس	IBA (mgL^{-1})	BAP (mgL^{-1})
۵/۵۵(a)	۰/۰۰(b)	۱/۳۳ (a)	۱	۱
۰/۰۰(b)	۰/۰۰(b)	۱/۳۵(a)	۲	۱
۰/۰۰(b)	۵۰/۰۰(a)	۱/۶۸(a)	۲	۰/۵

* حروف متفاوت نشان دهنده معنی دار بودن و حروف مشترک نشان دهنده معنی دار نبودن تفاوت در میانگین‌ها است.

شکل ۱- (A و B) ریشه‌زایی در قطعات برگ‌گی گیاهچه‌های سترون در ترکیب هورمونی BAP (۰/۵ میلی‌گرم بر لیتر) و IBA (۱ میلی‌گرم بر لیتر)، (C) جوانه‌زایی کالوس در محیط کشت MS دارای BAP (۱ میلی‌گرم بر لیتر) و IBA (۱ میلی‌گرم بر لیتر)، (D) تکثیر اندام‌های هوایی در محیط کشت MS دارای BAP (۲/۵ میلی‌گرم بر لیتر)

تأثیر هورمون‌های D-4,2 و Kin

معنی داری نسبت به سایر تیمارها مشاهده شد (جدول ۲) (شکل ۳). نمونه‌های ۴۵ روزه در محیط کشت اولیه و یا در محیط کشت فاقد هورمون کشت شدند و القای تولید ریشه در هر دو حالت افزایش یافت (جدول ۲). در مرحله کشت، جوانه‌زائی مشاهده نشد، اما در کالوس‌های حاصل از تیمارهای هورمونی D-4,2 (۰/۵ میلی‌گرم برلیتر) و Kin (۲ میلی‌گرم برلیتر) و یا محیط دارای D-4,2 (۴ میلی‌گرم برلیتر) و Kin (۰/۵ میلی‌گرم برلیتر) یک ماه پس از واگشت نمونه‌ها در محیط کشت MS فاقد هورمون جوانه و برگ تولید شد (به ترتیب ۵/۸۸٪ و ۵/۲۶٪). با انتقال نمونه‌های مذکور به

کشت جداگشت‌های برگ گیاهان سترون در محیط کشت MS دارای تیمارهای D-4,2 و Kin منجر به تولید کالوس از لبه‌های بریده نمونه‌های برگگی در سطح اپیدرمی شد. کمترین اندازه کالوس در تیمار دارای D-4,2 (۰/۵ میلی‌گرم برلیتر) و Kin (۰/۵ میلی‌گرم برلیتر) (و بیشترین اندازه کالوس در تیمار دارای D-4,2 (۱ میلی‌گرم برلیتر) و Kin (۲ میلی‌گرم برلیتر) (مشاهده شد) (جدول ۲). بیشترین ریشه‌زایی در تیمار دارای D-4,2 (۰/۵ میلی‌گرم برلیتر) و Kin (۱ میلی‌گرم برلیتر) که اختلاف

جدول ۲- درصد ریشه‌زایی در قطعات برگ دانه رست‌های سترون در ترکیب هورمونی ۲,۴-D و Kin در مرحله کشت و واگشت اول (گروه بندی بر اساس آزمون دانکن $p \leq 0.05$)

ریشه‌زایی (%) مرحله واگشت در محیط فاقد هورمون	ریشه‌زایی (%) مرحله واگشت در محیط اولیه	ریشه‌زایی (%) مرحله کشت	۲,۴-D mgL ⁻¹	Kin mgL ⁻¹
۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۵	۰/۵
۱۰۰(a)	۱۰۰(a)	۱۰۰(a)	۰/۵	۱
۴۲/۱۰(ab)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۵	۲
۲۹/۴۱(b)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۱	۰/۵
۵۰/۰۰(ab)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۱	۱
۰/۰۰(c)	۴۲/۱۰(ab)	۰/۰۰(c)	۱	۲
۴۰/۰۰(ab)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۲	۰/۵
۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۲	۱
۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۲	۲
۲۱/۷۳(b)	۱۳/۰۴(b)	۰/۰۰(c)	۴	۰/۵
۰/۰۰(c)	۳۳/۳۳(ab)	۱۶/۶۶(b)	۴	۱
۴۷/۳۶(ab)	۴۲/۱۰(ab)	۰/۰۰(c)	۴	۲

* حروف متفاوت نشان دهنده معنی دار بودن و حروف مشترک نشان دهنده معنی دار نبودن تفاوت در میانگین‌ها است.

شکل ۲- (A) تولید ریشه (R) و برگ (L) در کالوس حاصل از تیمار با D-4,2 (۴ میلی‌گرم برلیتر) و Kin (۲ میلی‌گرم برلیتر) پس از انتقال به محیط کشت فاقد هورمون، (B و C) رشد جوانه‌ها (نمونه‌ها) پس از انتقال به محیط کشت دارای BAP (۲/۵ میلی‌گرم برلیتر)

(به دست آمد (جدول ۳). به طوری که این تیمار بیشترین درصد ریشه زایی (۴۳/۷۵٪) را نسبت به سایر تیمارها نشان داد (شکل ۳). در محیط کشت دارای D-4,2 (۰/۵ میلی گرم بر لیتر) و BAP (۱ میلی گرم بر لیتر) (علاوه بر ریشه زایی، و برگ زایی نیز انجام شد (شکل ۳).

محیط غنی از BAP بخش‌های هوایی توسعه یافتند (شکل ۲).

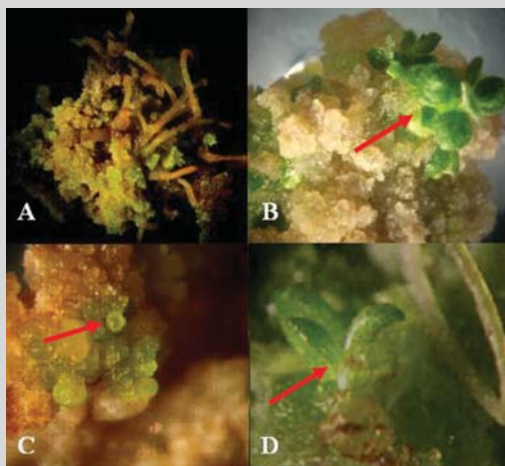
تأثیر هورمون‌های 2,4-D و BAP

بیشترین رشد کالوس و ریشه‌زایی در تیمار D-4,2 (۴ میلی گرم بر لیتر) و BAP (۲ میلی گرم بر لیتر)

جدول ۲- درصد ریشه زایی در قطعات برگ دانه رست‌های سترون در ترکیب هورمونی ۲،۴-D و Kin در مرحله کشت و واگشت اول (گروه بندی بر اساس آزمون دانکن $p \leq 0/05$)

ریشه زایی (%) مرحله واگشت در محیط فاقد هورمون	ریشه زایی (%) مرحله واگشت در محیط اولیه	ریشه زایی (%) مرحله کشت	۲،۴-D mgL ⁻¹	Kin mgL ⁻¹
۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۵	۰/۵
۱۰۰(a)	۱۰۰(a)	۱۰۰(a)	۰/۵	۱
۴۲/۱۰(ab)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۵	۲
۲۹/۴۱(b)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۱	۰/۵
۵۰/۰۰(ab)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۱	۱
۰/۰۰(c)	۴۲/۱۰(ab)	۰/۰۰(c)	۱	۲
۴۰/۰۰(ab)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۲	۰/۵
۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۲	۱
۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۰/۰۰(c)	۲	۲
۲۱/۳۳(b)	۱۳/۰۴(b)	۰/۰۰(c)	۴	۰/۵
۰/۰۰(c)	۳۳/۳۳(ab)	۱۶/۶۶(b)	۴	۱
۴۷/۳۶(ab)	۴۲/۱۰(ab)	۰/۰۰(c)	۴	۲

* حروف متفاوت نشان دهنده معنی دار بودن و حروف مشترک نشان دهنده معنی دار نبودن تفاوت در میانگین‌ها است.

شکل ۳- (A) ریشه زایی در محیط کشت دارای D-4,2 (۰/۵ میلی گرم بر لیتر) و BAP (۱ میلی گرم بر لیتر) ساقه زایی در محیط کشت دارای D-4,2 (۰/۵ میلی گرم بر لیتر) و BAP (۱ میلی گرم بر لیتر)، (C) ظهور اشکال گویچه‌ای در کالوس رشد یافته در محیط کشت دارای D-4,2 (۱ میلی گرم بر لیتر) و BAP (۲ میلی گرم بر لیتر)، (D) جوانه‌زنی نمونه C دو هفته پس از انتقال به محیط کشت MS فاقد هورمون

۰/۵ میلی گرم برلیتر) در کال زایی هم سویی دارد (۸). نتایج این آزمایش نشان می دهد در مرحله کشت تنها در دو غلظت هورمونی ریشه زائی صورت گرفت، اما ادامه آزمایش در واگشت بعدی منجر به افزایش ریشه زائی شد. هم چنین جوانه زائی تنها در زمانی انجام شد که محیط واگشت عاری از هورمون بود که نشان می دهد حضور هورمون D-4,2 همراه با Kin مانع جوانه زائی است.

در بررسی ترکیب هورمونی D-4,2 و BAP حداکثر کالوس زایی و ریشه زایی در ترکیب هورمونی D-4,2 (۴ میلی گرم برلیتر) و BAP (۲ میلی گرم بر لیتر) مشاهده شد. در محیط کشت دارای D-4,2 (۰/۵ میلی گرم برلیتر) و BAP (۱ میلی گرم برلیتر) ریشه زائی و جوانه زائی صورت گرفت. نمونه به دست آمده به محیط کشت حاوی BAP جهت ایجاد بخش هوایی انتقال یافت. Rout و همکارانش (۲۰۰۶) نشان دادند که غلظت های کم سیتوکینین می تواند در جوانه زنی برگ گیاهان گلدانی تزئینی مانند داوودی موثر باشد (۱۵).

در این تحقیق در تیمارهای حاوی D-4,2 (۲-۱ میلی گرم برلیتر) و BAP (۱ میلی گرم برلیتر)، اشکال گویچه ای، به صورت برآمدگی هایی کوچک ظاهر شد. این اشکال گویچه ای پس از انتقال به محیط MS فاقد هورمون به صورت جوانه هایی ظاهر شد. بررسی ها نشان می دهد حذف اکسین از محیط کشت، پیش نیاز خاموش شدن چند ژن و یا سنتز محصولات جدید ژنی می باشد که برای نمو رویان لازم می باشد (۸).

منابع

1. Blinstrubiene A, Sliesaravicius A, Burbulis, N (2004). Factors affecting morphogenesis in tissue culture of linseed flax (*Linum usitatissimum* L.) Acta Universitatis Latviensis, Biology. 676: 49-152.
2. Xue JP, Zhanq AM, Zhao FL. (2002) Study on stem-tip tissue culture of the traditional Chi-

اشکال پروتوبرانچ (proto branch) یا گویچه ای در تیمارهای D-4,2 (۱ و ۲ میلی گرم برلیتر) و BAP (۲ میلی گرم برلیتر) و تیمار D-4,2 (۲ میلی گرم برلیتر) و BAP (۲ میلی گرم برلیتر) (ظاهر گشت که پس از واگشت نمونه ها در محیط MS فاقد هورمون جوانه زایی آغاز می شود (شکل ۳)).

بحث

در ترکیب هورمونی BAP و IBA در محیط کشت پایه MS کال زایی به ویژه در ناحیه دم برگ ها چشم گیر است که علت آن را می توان به وجود مقداری اکسین و سیتوکینین درون زا در خود دم برگ نسبت داد. از سویی اکسین در گیاه در یک مدل قطبی به صورت بازپییتال (رو به پائین) انتقال می یابد (۱۴ و ۱۱). در همین آزمایش نتایج مشخص نمود افزایش IBA منجر به افزایش تولید ریشه های نابجا می شود. این مسئله طرح غالبیت اثر اکسین نسبت به سیتوکینین را در ریشه زائی نشان می دهد.

جوانه زایی از بافت کالوس در نمونه ها در محیط کشت MS حاوی BAP (۱ میلی گرم برلیتر) و IBA (۱ میلی گرم برلیتر) رویت شد. معمولا زمانی که نسبت سیتوکینین بیشتر از اکسین جوانه زائی صورت می گیرد. اما برهم کنش هورمون های درون زا و برون زا تمایز بافت در شیشه را رقم می زند (۱۵).

استفاده از ترکیب هورمونی D-4,2 و Kin نشان داد با افزایش تراکم Kin و D-4,2 تا حد (۱ میلی گرم بر لیتر) تولید کالوس افزایش می یابد. این مطالعه با تحقیقات Shinoyama و همکاران در مطالعه گیاه داوودی (۲۰۰۴) با غلظت D-4,2 (۱-۰/۵ میلی گرم برلیتر) و (۲-

nese medicine *Chrysanthemum morifolium*. Zhongguo Zhong Yao Za Zhi 27(5):350- 360.

3. Battacharya, P, Dey. B, Das N, Bhacttacharya BC (1990). Rapid mass propagation of *Chrysanthemum morifolium* by callus derived from stem and leaf explants Plant Cell Reports 9: 439-442.

4. Earle ED, Langhans WR. (1973) Propagation of *chrysanthemum* in vitro. 1. Multiple plantlets from shoot tips and the establishment of tissue culture J. Hort. Sci 99: 128-132.
5. Khan MA, Ara DKA, Hossein AKMA (1994) In vitro plant regeneration in *Chrysanthemum morifolium* (Ramat). Plant Tissue Cult 4: 53-57.
6. Karim MZ, Amin MN, Azad MAK, Begum F, Rahman MM, Islam MM, (2003). Effects of different plant growth regulator on in vitro shoot multiplication of *Chrysanthemum morifolium*. Journal of Biological Sciences. 3 (6): 553-560.
7. Trifunović M, Jevremović S, Nikolić M, Subotić, A, Radojević LJ (2006) Micropropagation of *chrysanthemum* cultivars-effect of cold storage on plant regeneration in vitro. Acta Horticulturae 764.
8. Shinoyama H, Nomura Y, Tsuchiya T, Kazuma T. (2004) A simple and efficient method for somatic embryogenesis and plant regeneration from leaves of *Chrysanthemum* (*dendranthema* × *grandiflorum* (Ramat.) Kitamura). Plant Biotechnology 21(1): 25-33.
9. Bhaskaran S, Smith RH. (1990) Regeneration in cereal tissue culture: A review. Crop Sci 30: 1329-1336.
10. Bhowani SS, Razdan MK (1990) Plant tissue culture: theory and practice. Developments in Crop Science 25-32.
11. Lomax TL, Muday GK, Ruberty PH, (1995) Auxin transport. In plant hormones: physiology, biochemistry and molecular in plant hormones: physiology, biochemistry and molecular biology (Davies, P.J., ed.). Dordrecht: Kluwer Academic Publishers. pp. 509-530.
12. Jame A, Teixeira da S. (2003) *Chrysanthemum*: advances in tissue culture, cryopreservation, postharvest technology, genetics and transgenic biotechnology. Biotechnology Advances 21(8): 715-766.
13. Murashige T, Skoog A (1962) revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures Plant Physiol 15: 473-97.
14. Swarup R, Bennett M. (2003) Auxin transport: the fountain of life in plants; Dev. Cell 5: 824-826.
15. Rout G, Mohapatra A, Mohan S (2006) Tissue culture of ornamental pot plant: A critical review on present scenario and future prospects Biotechnology Advances. 24: 531-560.

